

Διονύσης Σαββόπουλος, *Τι έπαιξα στο Λαύριο*

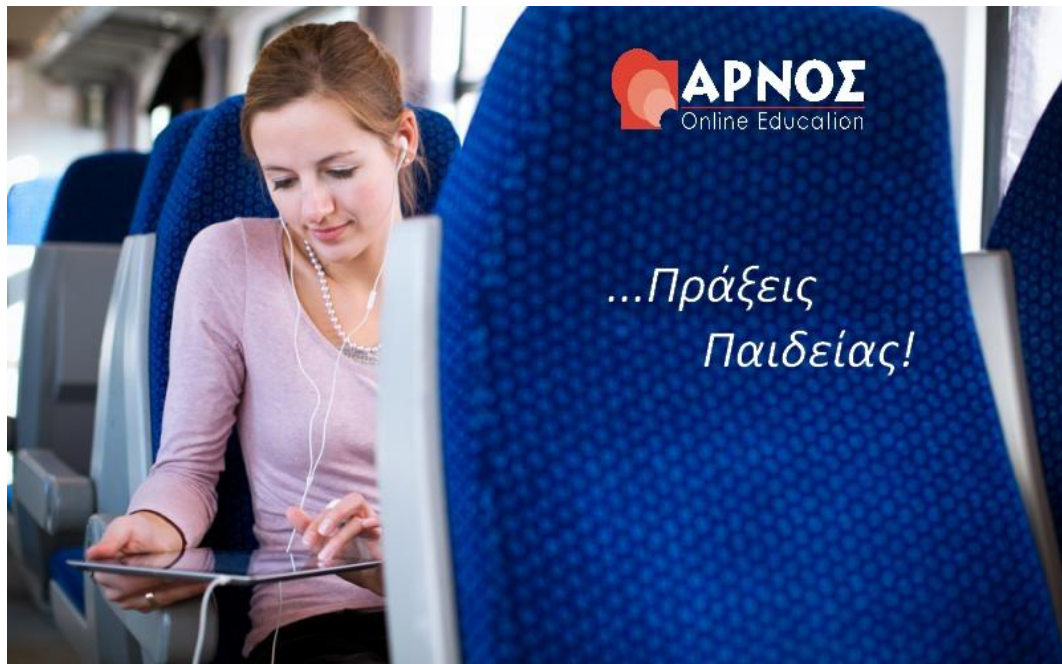
Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας Β' Γυμνασίου

Απαντήσεις ερωτήσεων σχολικού βιβλίου

σχ. βιβλίο (σελ. 205)

Φροντιστηριακό e-μάθημα

Γυμνάσιο: 9.000 μαθήματα με βίντεο-διδασκαλία

Μελέτη όπου, όποτε και όσο εσύ θες!

Διδάσκουμε μεθοδικά σε βίντεο τη θεωρία του σχολικού βιβλίου και λύνουμε όλες τις ασκήσεις

Δημιουργούμε συνεχώς νέα βίντεο με διδασκαλία για τις εκπαιδευτικές σου απαιτήσεις

Παίζουμε και μαθαίνουμε με on line test αξιολόγησης & SOS διαγωνίσματα προσομοίωσης για τις εξετάσεις

Λύνουμε απορίες ζωντανά on line καθημερινά 3 μ.μ. - 8 μ.μ.

Διονύσης Σαββόπουλος, *Τι έπαιξα στο Λαύριο*

Απαντήσεις στις ερωτήσεις του σχολικού βιβλίου (σελ. 205)

- 1. Ποιες λέξεις προσδιορίζουν την εικόνα και τη στάση του τραγουδοποιού; Σε ποιες ενέργειές του πιστεύετε ότι δίνει μεγαλύτερη βαρύτητα και γιατί;**

Η εικόνα του τραγουδοποιού δίνεται από τον ίδιο με διάθεση αυτοσαρκασμού μέσα από τους στίχους: «είμαι μεγάλος με τιράντες και γυαλιά» (στιχ. 3), «πάει καιρός που έχω μάθει ξαφνικά πως είμαι ασχημοπαπαγάλος» (στιχ. 17-18). Η αυστηρή κριτική της εμφάνισής του οφείλεται στην είσοδο του καλλιτέχνη στην ωριμότητα, στην ηλικία τουεποικοδομητικού προβληματισμού για το βίο και τα έργα του καθενός, όπου το φαινόμενο αυτό είναι συχνό. Η στάση ζωής που έχει ακολουθήσει, όμως, γίνεται αντικείμενο αυστηρότερου σχολιασμού, παρά το γεγονός ότι δεν αναφέρει φανερά όλα όσα θέλει να εξομολογηθεί για τα προβλήματα της σύγχρονης κοινωνίας. Όπως και οι άλλοι ενήλικες, προσπαθεί να τα αποκρύψει από τα ερευνητικά βλέμματα των μικρών και αθώων παιδιών. Συγκεκριμένα, παραδέχεται, έστω και συγκρατημένα: «Δεν ξέρω τι να παίξω στα παιδιά στην αγορά στο Λαύριο», «κι όλο φοβάμαι το αύριο», «Πώς να κρυφτείς απ' τα παιδιά», «Ζούμε μέσα σ' ένα όνειρο που τρίζει σαν το ξύλινο ποδάρι της γιαγιάς μας», «Δεν ξέρω τι να παίξω στα παιδιά μα ούτε και στους μεγάλους». Επειδή ακριβώς είναι καλλιτέχνης και αντιλαμβάνεται την ευθύνη που έχει να αφυπνίζει το κοινό του και να το προμηθεύει με έργα αισθητικής αλλά και ηθικής αξίας, δίνει μεγαλύτερη βαρύτητα στην ποιότητα και το περιεχόμενο των συνθέσεών του. Αμφισβητεί, όμως, το αν έχει φανεί απόλυτα ειλικρινής απέναντι στο κοινό του και ιδίως στα αγνά αλλά ιδιαίτερα ευφυή παιδιά. Νιώθει να συμπάσχει με τους υπόλοιπους ενήλικες που αποκρύπτουν συστηματικά τη σκληρή πραγματικότητα της ζωής από τα παιδιά τους, παρά το γεγονός ότι εκείνα παρατηρούν με εξαιρετική ερευνητικότητα και φιλομάθεια κάθε ασχήμια της εκάστοτε εποχής. Γι' αυτό αναρωτιέται πώς να αντιμετωπίσει την κοινωνική αυτή συννεοχή του μέσω των τραγουδιών του.

- 2. Πώς αντιμετωπίζει το αύριο ο ομιλητής και τι δείχνει η αναφορά του στον «αληθινό χρόνο»;**

Ο δημιουργός εξομολογείται πως φοβάται το αύριο και νιώθει ανήμπορος να εκπληρώσει το ηθικό του χρέος και το κοινωνικό καθήκον του ως ενήλικος, ως καλλιτέχνης, ως γονέας. Έχει πλέον συνειδητοποιήσει πως κρύβεται και αυτός πίσω από το χρόνο που περνά και πίσω από την ανασφάλεια για το μέλλον των νεότερων, οι οποίοι, όμως, είναι τα πραγματικά χρονικά όρια του «αληθινού χρόνου»: μια και εκείνοι ορίζουν το μέλλον και πρέπει να είναι πλήρως ενήμεροι για τα διαρκή ή

πρωτοεμφανιζόμενα κοινωνικά προβλήματα, ώστε να είναι εξοπλισμένα με το θάρρος και τη δύναμη να τα αντιμετωπίσουν με επιτυχία.

3. Τι θα θέλατε εσείς να πει ο ομιλητής στα παιδιά και στους μεγάλους; Γράψτε εσείς αυτά που δε λέει ο Σαββόπουλος, δίνοντας μια εξήγηση για την αμήχανη σιωπή του.

Η αμήχανη σιωπή του συγκεκριμένου ανθρώπου της Τέχνης θα μπο-ρούσε να εξαλειφθεί με την εξομολόγηση από μέρους του και της υπόλοιπης αλήθειας για την οποία κάνει μόνο νύξεις στο συγκεκριμένο τραγούδι του. Θα πρέπει, δηλαδή, να παραδεχτεί μπροστά στα ερευνητικά παιδικά μάτια το λόγο για τον οποίο τους αποκρύπτουν την πλήρη αλήθεια οι μεγάλοι· οι μεγάλοι που τρομάζουν με το αδυσώπητο πέρασμα του χρόνου, κατά το οποίο δεν κατορθώνουν ή δεν προσπαθούν να βελτιώσουν τις καθημερινές συνθήκες ζωής, που συμβιβάζονται με την ασχήμια που επιφέρει στην κοινωνία η ανισότιμη μεταχείριση των ανθρώπων, η άνιση κατανομή του πλούτου, η άδικη υποβάθμιση ατόμων και περιοχών (όπως οι κάτοικοι και η περιοχή του Λαυρίου στο συγκεκριμένο τραγούδι), η ανεργία, η περιθωριοποίηση κάποιων κοινωνικών ομάδων-τάξεων, η καταπάτηση των νόμων και τα απάνθρωπα οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα στο όνομα των οποίων εφαρμόζονται και επικρατούν όλα τα παραπάνω φαινόμενα της κοινωνικής παθογένειας. Η παθητική στάση των μεγάλων, ο βολικός ευφησυχασμός τους και η ατέρμονη ανασφάλεια για το μέλλον των παιδιών τους είναι οι αλήθειες που συγκαλύπτουν και κρύβουν από τα εξεταστικά και απορημένα βλέμματα των νεαρών ατόμων, στα οποία ανήκει το μέλλον και επιβάλλεται να είναι προετοιμασμένα και θωρακισμένα απέναντι στη σκληρή πραγματικότητα και όχι συνεχιστές της αβουλίας των ενηλίκων.

Απολαύστε τη διδασκαλία στα βίντεο του www.arnos.gr

Κατανοείτε σε βάθος τη μεθοδολογία επίλυσης!

...Πράξεις Παιδείας!

Επιμέλεια: Ειρήνη Καραγεώργου

...Πράξεις Παιδείας!